

Olsztyn, dnia 1 grudnia 2017 r.

WOJEWODA
WARMIŃSKO - MAZURSKI

PN.4131.358.2017

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2017 r., poz. 1875) stwierdzam nieważność § 2 ust. 1 uchwały Rady Miejskiej w Mrągowie Nr XXXVII/11/2017 z dnia 26 października 2017 r. w sprawie ustalenia zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia będących schroniskami dla bezdomnych.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa na wstępie, która wpłynęła do tutejszego organu w dniu 3 listopada br., Rada Miejska, powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 97 ust. 1 i 5 w związku z art. 51 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej ustaliła zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia będących schroniskami dla bezdomnych.

W § 2 ust. 1 uchwały, Rada postanowiła, iż pomoc w formie nieodpłatnego schronienia przysługuje osobom tego pozbawionym, w tym bezdomnym, które ostatnie stałe miejsce zameldowania miały na terenie miasta Mrągowo, nieposiadających własnego źródła dochodu.

Stosownie do art. 97 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, opłatę za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych ustala podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną, uwzględniając przyznany zakres usług. Osoby nie ponoszą opłat, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego.

Jak wynika z powołanego art. 97 ust. 1 zd. 2 ustawy, ustawodawca określił krąg osób, które są zwolnione od ponoszenia opłat za pobyt w ośrodkach wsparcia.

Zgodnie z art. 97 ust. 5 ww ustawy, rada gminy, w drodze uchwały, ustala szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych.

Norma kompetencyjna, w brzmieniu nadanym w art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej, stanowiąca podstawę do podjęcia przedmiotowej uchwały, nie stanowi materialnoprawnej podstawy do ustalenia przez Radę kręgu osób uprawnionych do pomocy

w formie nieodpłatnego schronienia, bowiem krąg osób uprawnionych do korzystania z pobytu w ośrodkach wsparcia bez ponoszenia odpłatności określił ustawodawca.

Brak zatem kompetencji Rady Miejskiej do wprowadzania regulacji w tym zakresie.

W świetle poglądów doktryny oraz judykatury, powtórzenie lub modyfikacja przepisów ustawowych jest sprzeczna z zasadą tworzenia aktów prawnych na podstawie i w granicach prawa, albowiem wprowadzenie powtórzeń regulacji ustawowej w aktach prawa miejscowego zaciera przejrzystość systemu prawnego i powoduje, że przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, a nie aktu hierarchicznie wyższego, z którego pochodzi. W orzecznictwie sądów administracyjnych wielokrotnie wskazywano, że powtórzenia i modyfikacje przepisów ustawowych w uchwałach, jako wysoce dezinformujące, stanowią istotne naruszenie prawa (np. wyrok NSA z dnia 16 czerwca 1992 r. sygn. akt II SA 99/92, wyrok NSA oz. we Wrocławiu z dnia 14 października 1999 r., sygn. akt II SA/Wr 1179/98, wyrok NSA z dnia 6 czerwca 1996 r., sygn. akt SA/Wr 2761/95). Powtarzanie regulacji ustawowych, bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy uchwały może bowiem prowadzić do odmiennej, czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy, interpretacji. W takim kontekście, powtarzanie i modyfikacje w uchwałach, przepisów zawartych w aktach hierarchicznie wyższych, należy uznać za niedopuszczalne.

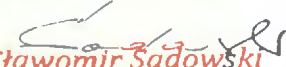
Mając na uwadze powyższe, rozstrzygnięto jak w sentencji.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko – Mazurskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Otrzymują:

- Przewodniczący Rady Miejskiej w Mrągowie
- Burmistrz Mrągowy

Z up. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego

Sławomir Śadowski
Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski